

Regale Sacerdotium Romano Pontifici Assertum

Sfondrati, Celestino

[Sankt Gallen], 1684

§. IV. Exhibetur Edictum Regium cum Propositionibus Conventûs Paris.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63125](#)

§. IV.

*Exhibitetur Edictum Regium cum Propositionibus
Conventus Parisiensis.*

Summaria.

1. *Edictum Regium latinè ex Gallico redditum.*
2. *Declaratio, & Propositiones Conventus Parisiensis.*

I. *Edictum Regium, quod ex Gallico latinè dabimus,
sic habet.*

Ludovicus DEI Gratia, &c.

Vamvis potestatem nostram, auctoritatēmque Regiam nulli hominum, solique Deo subjectam esse veritas se omnino explorata, & extra dubitationem omnem, ac inscrisis litteris omnino asserta; non potuimus tamen sine ingenti gaudio declarationem intelligere, quam Ecclesia Gallicana Deputati in Conventu Parisiis nostrā permissione celebrato ediderunt. Eoque libentius Supplicationem ab iisdem Deputatis nobis factam admisiimus, quā petebatur, ut eandem declarationem toto Regno publicari juberemus: quod à Prelatis concepta fuerit tantā virtute, & doctrinā conspicuis, quique in ea, quae ad Ecclesię Catholice, nostręq; Coronę majorem pertinent dignitatem, summo studio incumbunt: præsertim quod prefatam declarationem suam pari sapientiā, & moderatione temperaverint: ut nobis omnino polliceamur, eā subditorum nostrorum in sacram Sedem Reverentiam, ac venerationem promotum, & Ministris Religionis, ut vocant Reformatę, omnes pretextus, & cavillationes ademptum iri, quibus caput Ecclesię visibilis Ejusque auctoritatem (quam centrum unitatis Catholice agnoscimus) Principibus exosam, gravēmque reddere laborant, objectā quorundam Scriptorum doctrinā, qui eandem Papę auctoritatem

L 3

supra

86 Prælud. § IV. Exhibitum Edictum Regium cum

supra modum exagerant. Propter has igitur, alias querentes gravissimas, postquam examinatam in nostro Concilio predictam Deputatorum Declarationem, perpetuo hoc nostro, semperq; duraturo Edicto volumus, atq; ordinamus eandem Declarationem in acta publica omnium Curiarum, & Parliamentorum nostrorum, omniumque Prefectoriarum, Universitatum, Facultatum Theologie, Jurisque Canonici, quæ nostro Regno, nostraq; obedientia subsunt, referri.

Primo igitur omnibus Coronae nostræ subditis, atque etiam Extraneis in nostro Regno existentibus, tam Ecclesiasticis quam secularibus, cuiuscunque Ordinis, Congregationes, Locisque fuerint, districte prohibemus, ne aliquid Declarationi prefata, & illic comprehensis Propositionibus contrarium doceant.

Secundo, Ordinamus etiam, ut quicunque sacra Theologia docenda admotus deinceps fuerit, priusquam hoc officium aggreditur, seu Regnaris, seu secularis sit, in Cancellaria ejusdem Facultatis prefata Declarationi subscriptat, promittatque se nihil ab hac Declaratione alienum in Scholis lecturum, aut docturum; cuius subscriptionis sua copias à Notario legitime factas, per Syndicum Facultatis Theologicae Ordinarii, nostrisque Regio, & Generali Procuratori transmittet.

Tertio, Volumus quoque, ut in omnibus Collegiis, aut domibus predicatorum Facultatum, ubi plures sunt Professores, Propositiones eà Declaratione contentæ singulis annis doceantur; ubi verò unicus Professor, quovis triennio.

Quarto, Jubemus deinde, ut singulis annis ad Scholarum apertiorum nomina omnium Professorum per Syndicum Facultatum Archiepiscopis, & Episcopis locorum, ubi commorantur, nostrisque Procuratori, sicut etiam lectiones Scholaribus imposterum dictande transmittantur.

Quinto, mandamus pariter, ut nullus Baccalaureus ad Licentiatum aut Doctoratum admittatur, qui non prius in publica aliqua disputatione predictas Propositiones palam defenderit.

Sexto. Exhortamur, ac etiam injungimus omnibus Archiepiscopis, & Episcopis, qui in nostris Regnis, Provinciis terrisq; commorantur, Autoritatem suam efficaciter interponant, curèntque Propositiones jam dictas in suis Diocesisibus ab omnibus doceri.

Denique omnes Syndici, & Facultatum Decani operam sedulò dabunt, ut præsens Edictum executioni mandetur, alioquin perinde, ac si in illo ipso deliquerisset, puniendi. Datum 23. Martii Anno MDC LXXXII.

Hacten-

Hactenus Edictum Regium. Sequitur Conventū Parisiensis de
potestate Ecclesiastica Declaratio.

Ecclesia Gallicana Decreta, & libertates à Majoribus nostris tanto studio propugnatas, earumq; fundamenta Sacris Canonibus, & Patrum traditione nixa multi diruere moluntur, nec desunt, qui earum obtentus primatum B. Petri, ejusq; Successorum Romanorum Pontificum, à Christo institutum, iisq; debitam ab omnibus Christianis obedientiam, Sedisq; Apostolice, in qua fides prædicatur, & unitas servatur Ecclesia, reverendam omnibus gentibus Majestatem imminuere non vereantur. Hæretici quoq; nihil pratermittunt, quo eam potestate, quā pax Ecclesia continetur, invidosam, & gravem Regibus, & populis ostendant, iisq; fraudibus simplices animas ab Ecclesia, Christiq; ad eō communione dissident. Quæ ut incommoda propulsimus, Nos Archiepiscopi, & Episcopi Parisii mandato regio congregati, Ecclesiam Gallicanam representantes, una cum ceteris Ecclesiasticis viris nobiscum deputatis diligenti tractatu hac sancienda, & declaranda esse duximus.

I. Beato Petro, Ejusq; Successoribus Christi Vicariis, ipsi Ecclesiæ rerum spiritualium, & ad aeternam salutem pertinentium, non autem ciuilium ac temporalium à Deo traditam potestatem, dicente Domino: Regnum meum non est de hoc mundo; & iterum: Reddite ergo Cesart, que sunt Casaris, & quæ sunt DEI, Deo; ac prouide stare Apostolicum illud: Omnis anima potestatibus sublimioribus subditas sit, non est enim potestas nisi à Deo, quæ autem sunt, à Deo ordinata sunt. Regentes ergo & Principes nulli Ecclesiæ potestati Dei ordinatione subjici, neq; auctoritati Clavium Ecclesiæ directè, vel indirecè deponi, ant illorum subditos eximi à fide, atq; obedientiâ, ac praefito fidelitatis sacramento solvi posse, eamq; sententiam publicæ tranquillitatî necessariam, nec minus Ecclesia, quam Imperio utilem, ut Verbo Dei, Patrum traditioni, & Sanctorum exemplis conformati omnino retinendam.

II. Sic autem inesse Apostolica Sedi, ac Petri Successoribus Christi Vicariis rerum spiritualium plenam potestatem, ut simul valeant, atq; immota consistant sanctæ œcumene Synodi Constantiensis à Sede Apostolica comprobata, ipsoque Romanorum Pontificum, ac totius Ecclesiæ usu confirmata, atque ab Ecclesia Gallicana perpetuâ Religione custodita Decreta de auctoritate Conciliorum Generalium, quæ sess. 4. & 5. continentur, nec probari, qui eorum Decretorum, quasi dubiæ sint auctoritatis, ac minus approbata, robur infringant, aut ad solum schismatis tempus Concilii dicta derogant.

III. Hinc

III. Hinc Apostolice potestatis usum moderandum per Canones Spiritu DeI conditos, & cotius mundi reverentia consecratos. Valere etiam Regulas, mores & instituta à Regno & Ecclesia Gallicana recepta, Partimq; terminos manere inconcusso, atq; id pertinere ad Apostolicae Sedis amplitudinem, ut statuta, & consuetudines tanta Sedis, & Ecclesiarum consensione firmatae propriam stabilitatem obtineant.

IV. In fidei quoque questionibus præcipuas summi Pontificis esse partes, ejusq; decreta ad omnes & singulas Ecclesiæ pertinere, nec tamen irreformabile esse judicium; nisi Ecclesiæ consensus accesserit.

V. Quæ accepta à Patribus ad omnes Ecclesiæ Gallicanas, atque Episcoposmittenda decrevimus, ut idipsum dicamus omnes, simusque in eodem sensu, in eadem sententia.

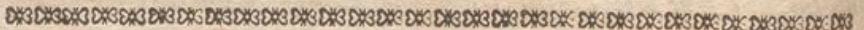

§. V.

Hæreticos ad veram Religionem non propterea faciliter converti, quod Catholici eorum postulatis acquiescant, corumque Doctrinæ propius accedant.

Summaria.

1. *Minutâ Pontificis Auctoritate non propterea Hæreticum faciliter converti.*
2. *Immo ex conniventia in sole scere.*
3. *Ipsos verò Catholicos oppugnato Capite turbari, ex sententia D. Cypriani.*

I.

Ræfigitur Declarationi Parisensi honestissimus titulus, jundi videlicet Hæreticorum conversionem, quos circumscriptâ Pontificis auctoritate, quam maxime aversantur, sperari potest ad unionem reversuros. Exercenti Galli, quam solent urbanitatem, dum amarissimo populo sacerdarum oblinunt, & sanguinem hausturi inter florum illecebras ferrum abscondunt, dolorēmque officiis compensant. Hæretici à Papa non magis, quam Conciliis abhor-